

денъ са силѣше да излѣзе на свободно самодѣйствіе. Но ще видимъ можилъ-ли е нѣщо да извърши за са-мостноста на българския народъ. —

Първото време на Светославовото правленіе обричаше мирно царуванье, което бѣше съсрѣдото-чено въ вѣтрѣшното нареждане на Държавата, за-щото другитѣ до сега са ползовали отъ вѣтрѣшни-тѣ ѝ безредицы. На Светослава са струваше, че за да оздрави слабото положеніе на България, трѣба понапредъ да я осигори отъ околнитѣ царцини. Сър-бія и Византия му сж са представили първы, съ кои-то той трѣба да има искренны и мирны сношенія. България бѣше твърдѣ много изнемошѣла, за да мо-же да са бори съ нѣкого, и Светославъ са бѣ рѣ-шилъ да отбѣгва сѣкакъ тѣзи борба.

Тогазъ въ Сърбія владѣяше Стефанъ Милотинъ, който, като нѣмаше дѣца отъ първитѣ си двѣ жены, рѣши са да земе и третя, и да са сроди съ Светослава, който му предложи 1298 година сестра си, дъщеря Тертерева отъ втората му жена ⁽⁶⁾. Това сближаванье съ Сърбія было противно на Андрониковата политика, който отъ своя страна искаше да са сближи съ Милу-тина не за друго, освѣнь за да удържи Сърбытѣ да не нападѣтъ на Имперіята. Андроникъ съ помощта на патріаршеско едно посланіе, убѣди Стефана, че съюзътъ съ българката е незаконенъ, защото е былъ свързанъ, докато была еще жива втората жена Ми-лотинова; и му предложи дъщеря си *Симонида*, а Светославовата сестра бѣ испратена въ Цариградъ на сгледа. Но и отъ тѣзи сватовщина нѣма добры сетнины за българитѣ, които сѣкогы излѣганы оста-вахъ и загубвахъ. А на туй причината е тѣхното простодушіе и гръцката лукавщина: *лукавы бо*

⁽⁶⁾ Слѣдователно отъ Кира-Марія, какъто видѣхмы по-горѣ, дъщеря Мичева. —